

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 149/18

Luxembourg, 4. oktober 2018

Sodba v zadevi C-12/17
Tribunalul Botoșani in Ministerul Justiției/Maria Dicu

Nacionalna določba, ki pri določitvi trajanja plačanega letnega dopusta, zagotovljenega delavcu, izključuje obdobje starševskega dopusta, ki ga je vzel ta delavec, je v skladu s pravom Unije

Obdobja starševskega dopusta ni mogoče enačiti z obdobjem dejanskega dela

M. Dicu, sodnica pri Tribunalul Botoșani (okrožno sodišče v Botoșaniju), je bila od 1. oktobra 2014 do 3. februarja 2015 na porodniškem dopustu. V obdobju od 4. februarja 2015 do 16. septembra 2015 je izkoristila starševski dopust za varstvo in nego otroka, mlajšega od dveh let. V tem obdobju je bilo njeno delovno razmerje začasno prekinjeno. Nazadnje je v obdobju od 17. septembra 2015 do 17. oktobra 2015 izkoristila 30 dni plačanega letnega dopusta.

M. Dicu je na podlagi romunskega prava, ki določa pravico do 35 dni plačanega letnega dopusta, sodišče, na katero je bila razporejena, prosila, naj ji odobri preostalih pet dni plačanega letnega dopusta za leto 2015.

Tribunalul Botoșani (okrožno sodišče v Botoșaniju) je to prošnjo zavrnilo z utemeljitvijo, da je po romunskem pravu trajanje plačanega letnega dopusta sorazmerno s časom dejanskega dela, opravljenega v tekočem letu, ter da v zvezi s tem pri določitvi pravic do plačanega letnega dopusta trajanja starševskega dopusta, ki ga je izkoristila v letu 2015, ni mogoče šteti za obdobje dejanskega dela.

M. Dicu je to odločbo izpodbijala pred romunskimi sodišči. V tem kontekstu Curtea de Apel Cluj (pritožbeno sodišče v Cluju, Romunija) sprašuje Sodišče, ali pravo Unije¹ nasprotuje nacionalni določbi, ki pri določitvi trajanja letnega dopusta delavca obdobja starševskega dopusta ne šteje za obdobje dejanskega dela.

Sodišče je v današnji sodbi opozorilo, da pravo Unije določa, da ima vsak delavec pravico do plačanega letnega dopusta najmanj štirih tednov in da je ta pravica načelo socialnega prava Unije, ki je posebnega pomena. Sodišče je navedlo, da namen te pravice, ki je delavcu omogočiti, da se spočije, temelji na predpostavki, da je delavec dejansko delal v referenčnem obdobju.

Vendar je Sodišče poudarilo, da v določenih specifičnih situacijah, ko delavec ni zmožen opravljati svojih nalog – zlasti zaradi bolniške odsotnosti, ki je ustrezno upravičena, ali porodniškega dopusta – država članica pravice do plačanega letnega dopusta ne more pogojevati s tem, da je delavec dejansko delal.

Sodišče je ugotovilo, da M. Dicu, ki je v referenčnem obdobju izkoristila starševski dopust, ni v takem specifičnem položaju.

V zvezi s tem je Sodišče po eni strani navedlo, da je obstoj nezmožnosti za delo zaradi bolezni načeloma nepredvidljiv in neodvisen od volje delavca, delavec na starševskem dopustu pa je, ker ni telesno ali duševno omejen zaradi bolezni, v drugačnem položaju.

¹ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL 2003, L 299, str. 9-19).

Sodišče po drugi strani meni, da je namen porodniškega dopusta varstvo biološkega stanja ženske med nosečnostjo in po njej ter varstvo posebnega odnosa med žensko in njenim otrokom v obdobju, ki sledi nosečnosti in porodu. Tudi ta položaj se torej razlikuje od položaja delavca na starševskem dopustu.

V teh okoliščinah je Sodišče sklenilo, da v položaju, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, **obdobja starševskega dopusta, ki ga je zadevni delavec izkoristil v referenčnem obdobju, pri določitvi njegovih pravic do plačanega letnega dopusta ni mogoče enačiti z obdobjem dejanskega dela.** Iz tega sledi, da je nacionalna določba, ki pri določitvi pravic do plačanega letnega dopusta iz naslova referenčnega obdobja, trajanja starševskega dopusta, ki ga ta delavec vzame v navedenem obdobju, ne šteje za obdobje dejanskega dela, v skladu s pravom Unije.

OPOZORILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106